

Den Europæiske Jødiske Kongres afholder sin årlige mindedag for holocaust den 26. januar 2022 sammen med det franske formandskab for Rådet for Den Europæiske Union og den repræsentative forsamling af jødiske institutioner i Frankrig

Den 27. januar for 95 år siden blev Cipora Feivlovich født i en landsby i nutidens Rumænien. Hendes barndom var lykkelig, men alting ændrede sig, da hun og flere af hendes klassekammerater blev smidt ud af skolen i en alder af 14. Hendes forbrydelse var, at hun var jøde.

De følgende år var præget af frygt, og der blev indført yderligere lovgivning i forfølgelsen af det jødiske samfund. Cipora og hendes familie gik i skjul. Men deres frygt blev gjort til virkelighed på den mest brutale vis, da de blev sendt til Auschwitz i 1944.

Cipora var en af de få overlevende, mens hendes familie var blandt de millioner af mennesker, der skånselsløst blev dræbt bag koncentrationslejrenes forbandede jernporte.

Der er nu gået 77 år, siden koncentrationslejren Auschwitz-Birkenau blev befriet, og bevarelsen af erindringen om holocausts rædsler har aldrig været vigtigere.

Efter årtiers bestræbelser har vi stadig ikke vundet kampen mod forskelsbehandling, mod antisemitisme.

Frygten lever, fordi antisemitismen lever, og fordi den grundlæggende ret til et liv uden forskelsbehandling, uanset køn, race, etnisk baggrund eller seksuel orientering, trues hver dag. Alt for ofte hører vi om angreb eller planer om angreb på synagoger. Alt for mange lever i frygt.

I de seneste år har vi set stadig flere antisemitiske konspirationsteorier. Desinformation og vold mod enkelte samfundsgrupper bevæger sig frit mellem den fysiske og den virtuelle verden.

Frygten lever, fordi truslen består.

Og det er vores fælles svigt.

Vi må gøre mere for at sikre, at alle borgere i Europa føler sig trygge. Alle bør have frihed til at tro, hvad end de ønsker at tro, og til at være, hvad end de ønsker at være. Det er kernen i vores Europa.

Vores generation bærer et helligt ansvar for at give historiens visdom videre og minde vores unge om, hvor lavt man lod menneskeheden synke. I det øjeblik, hvor vi ikke længere taler om holocaust, lader vi erindringen om dens rædsler visne hen.

"Glem aldrig at tale om holocaust, for hvis vi ikke taler om det, vil holocaustbenægterne vinde frem efter vores tid." Det er Ciporas budskab til os. Den 27. januar minder os om en forpligtelse, som vi alle deler.

Det er vores fælles ansvar.

Simone Veil – der som indsat i Auschwitz bar nummeret 78651 – blev den første formand for et direkte valgt Europa-Parlament. Parlamentets ansvar for at bevare vores historiske erindring er institutionelt, men også ganske personligt.

I dag mindes vi de grusomheder, som blev begået mod det jødiske folk og mod alle holocausts ofre, og vi fejrer befrielsen af koncentrationslejren i Auschwitz. En befrielse, der også var et signal om, at håbet stadig lever.

Europa-Parlamentet vil til enhver tid fordømme antisemitisme.

Vi vil fortsat værne om vores europæiske værdier og grundlæggende menneskerettigheder for at gøre en ende på alle former for forskelsbehandling.

Det er vores fælles udfordring.

Vi vil aldrig glemme.

Vi vil fortsætte med at kæmpe.

Det er Europa-Parlamentets løfte til jer.